

отдѣлилъ отъ зимнишкия брѣгъ тъкмо въ 1 часъ подиръ срѣдъ нощъ и трѣгнѣлъ, споредъ плана, къмъ устьето на Текиръ-дере. Но усиленото движение и разиграване на Дунава взело да отнася понтонитѣ и, щомъ като главата на десанта дошла до турската стража, стражаритѣ подкачили да гърмѣтъ върху понтонитѣ. Ешелонътъ продължавалъ да се подига все напредъ къмъ Текиръ-дере. Но било темно, бързейтъ билъ силенъ и частъ отъ понтонитѣ била повлѣчена на долу цѣлъ километръ, а частъ — искарана на брѣга по-горѣ отъ прѣдположенното мѣсто. Само нѣколко понтони могли да стигнатъ до устието на Текиръ-дере. Така, по неволя, отплувалитъ на брѣга 12 роти били раздѣлени на три мѣста.

Турцитѣ се възползвали отъ бавното прѣминаване, събрали своитѣ сили отъ двѣтъ страни на Текиръ-дере и открили силенъ огънь върху десанта, който плавалъ по Дунава. Този огънь поврѣдилъ доволно: нѣколко понтони се пробили, единъ паромъ (голъма варка) потнѣлъ съ два топа; командирътъ на 2 батарея, полковникъ Стрѣлбицки, единъ штабсъ-капитанъ, единъ поручикъ и 19 артиллеристи намѣрили славна смъртъ въ вълнитѣ на Дунава.

Вече захващало да сѣмва. При огъня на турската пѣхота сѣ присѣединила и артиллерията. Топоветѣ загърмѣли върху рускитѣ понтони. Руската батарея отъ зимнишкия брѣгъ сѣщо поченѣла; тогачъ турекитѣ топове били принудени да оставятъ на покойствие десанта и да заловятъ битка съ руската артиллерия.

Страшенъ и непрѣсѣкванъ огънь ечалъ, противъ всѣки руски солдатинъ имало поне десетъ врага, но Волинскій полкъ, подъ своя герой-началникъ штабсъ-капитана Брянова, се катерялъ вече по стрѣмния рѣтъ и на купове отбивалъ съ щикове турцитѣ. Въ това врѣме успѣли вече да се прѣнесатъ шесть руски топа, които завчасъ настанили и открили огънь върху неприятеля отъ 500 м. разстояние.